

OKRESNÁ PROKURATÚRA LUČENEC
F. Lehára 12, 984 80 Lučenec 1

Číslo: 3 Pv 217/17/6606-12
EEČ: 2-47-133-2018

Lučenec 25.07.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v snahe získať finančný prospech dňa 08.01.2010 požiadal v Lučenci prostredníctvom obchodného zástupcu spoločnosti XXXXX a.s. o poskytnutie úveru vo výške 350,-€, pričom aby úver získal, do žiadosti uviedol nepravdivé údaje o svojom zamestnávateľovi a výške svojho príjmu, kde uviedol spoločnosť XXXXX a príjem vo výške 570,-€, na podklade ktorých údajov mu bol úver schválený, následne uzavrel v Lučenci so spoločnosťou XXXXX, a.s. Zmluvu o úvere č. 420100101, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru jeho osobe vo výške 350,-€, úver prevzal, vyplatil z neho prvú splátku a v zmluve sa zaviazal, že poskytnutý úver vo výške 350,-€ spolu s príslušným poplatkom vo výške 189,-€ uhradí v pravidelných 7-ich mesačných splátkach po 11,-% odo dňa 18.01.2010, avšak tento úver nespláca a následným preverovaním bolo zistené, že u vyššie uvedeného zamestnávateľa nikdy nepracoval a v danom čase bol nezamestnaný, čím spôsobil veriteľskej spoločnosti XXXXX škodu vo výške 420,-€, pozostávajúcu z istiny úveru a úroku, ktorý predstavuje 20% z istiny úveru

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Lučenec (ďalej len „vyšetrovateľ PZ“) bolo dňa 12.07.2010 uznesením sp. zn. ČVS: ORP-606/OEK-LC-2010 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por., vznesené obvinenie XXXXX pre spáchanie skutku právne kvalifikovaného ako prečin úverového podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Tr. zák. na skutkovom základe popísanom vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Vyšetrovateľ PZ v priebehu skráteného vyšetrovania vypočul XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, ďalej zabezpečil zmluvu o úvere č. 420100101 z 8.1.2010 medzi obvineným a spol. Teleservis plus a.s., dohodu o zrážkach zo mzdy z 08.01.2010 a ďalšie pre rozhodnutie vo veci potrebné listinné dôkazy.

Obvinený XXXXX ku skutku uviedol, že koncom decembra 2009 sa náhodne v Lučenci stretol s XXXXX a nejakým Gabrielom. Títo mu povedali, či si nechce zarobiť, keď súhlasil tak mu dali podpísať nejaké papiere. On teda dal svoj OP tomu XXXXX a ten papiere vyplnil, on ich iba podpísal. Potom asi o týždeň, ho títo dvaja odviezli autom do Lučenca k pani XXXXX Tam sa stretol s pani XXXXX, ktorej dal tie falošné papiere pripravené XXXXX a povedal jej, že je murár v Topoľčanoch , ako mu to poradil XXXXX. Následne mu dala peniaze celkom 350 €. Z toho jej dal prvú splátku 77 €, celkom jej dal ale 80 €, keď odišla išiel domov aj on, Berky si od neho vypýtal 150 € a ešte mu musel za 10 € natankovať. Ostalo mu teda 110 €. Svoje konanie oľutoval.

Splnomocnenec poškodeného XXXXX uviedol, že pracuje ako kontrolný manager XXXXX a.s. Osobne neuzatváral zmluvu o úvere č. 420100101 z 8.1.2010, táto bola uzatvorená obchodnou zástupkyňou XXXXX, a.s. p. XXXXX. Táto uzatvorila zmluvu s XXXXX, kde menovaný uviedol, že pracuje a že rozdiel medzi príjmami a výdajmi bol 379 €. Na základe tohto mu bola vyplatená suma 350 € ako úver. Z tejto sumy sa hneď uhradila prvá splátka. Viac splátok uhradených nebolo a celkovo teda bola poškodenému spôsobená škoda vo výške 539 €, pričom požaduje uhradiť 422 €.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že začiatkom roku 2010 uzatvorila v mene XXXXX, a.s. s XXXXX zmluvu o úvere. Pred stretnutím s ním telefonovala a on jej povedal kde pracuje. Do telefónu je nadiktoval potrebné údaje, ktoré ona ďalej oznámila svojej nadriadenej XXXXX. Ona je následne oznámila, že údaje sú v poriadku. Potom sa osobne stretla s XXXXX, údaje, ktoré zapísala do zmluvy jej povedal XXXXX s tým, že jej odovzdal aj potrebné údaje. Po tom ako mu vyplatila sumu 350 € jej on uhradil jednu splátku. Viac splátok už uhradených nebolo. Bola za ním aj v Hájnačke, no nestretli sa.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že pracuje ako obchodný manager XXXXX, a.s. pre okresy Lučenec a Veľký Krtíš. Začiatkom januára 2010 jej telefonovala XXXXX, s informáciami o noovm klientovi. Ona na tel. č., ktoré jej dala kolegyňa, a ktoré im dal žiadateľ o úver zavolať a overila si, či tam tento človek pracuje. Keď dostala kladnú odpoveď, súhlasila s poskytnutím úveru.

Z úverovej zmluvy č. 420100101 z 8.1.2010 medzi obvineným XXXXX a spol. XXXXX, a.s. vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie finančného úveru vo výške 350 €. Z dohody o zrážkach zo mzdy z 8.1.2010 medzi obvineným XXXXX a spol. XXXXX, a.s. vyplýva, že obvinený súhlasil aby si spol. XXXXX, a.s. v prípade neplnenia úverovej zmluvy uplatnila svoj dlh voči jeho zamestnávateľovi XXXXX s.r.o., so sídlom XXXXX.

Zo správy spol. XXXXX s.r.o. so sídlom XXXXX vypláva, že obvineného XXXXX táto spol. nikdy nezamestnávala. Ďalej zo správy vyplýva, že na dohode o zrážkach zo mzdy 8.1.2010 je uvedený chybný názov firmy. Ten má byť XXXXX s.r.o. a nie XXXXX s.r.o.

Prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu.

Spoločný základ podvodných konaní spočíva v „omyle“ inej osoby (osoby odlišnej od páchatel'a). Omyl ako rozpor predstavy so skutočnosťou v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať určitú „kvalitu“ (nestačí akákoľvek nepravda) a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii. Ak však osoba v omyle vykonávajúca majetkovú dispozíciu **má povinnosť** (vyplývajúcu zo zákona, zo zmluvy alebo zvyklosti) **preskúmať tvrdenia** iných osôb, a to prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými, nie je možné len uvedenie nepravdy, bez ďalšieho považovať za „uvádzanie do omylu“ v zmysle skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu a je potrebné brať do úvahy aj tzv. **dodržanie obvyklej miery opatrnosti** osoby, ktorá je uvádzaná do omylu alebo ktorej omyl chce páchatel' využiť (bližšie viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo V 21/2013 z 4. februára 2014).

Pri posudzovaní otázky, či páchatel' naplnil znaky príslušného trestného činu, je nutné vziať do úvahy aj prípadnú existenciu súkromnoprávneho vzťahu, v ktorom ako účastníci vystupovali páchatel' a poškodený a ktorý má význam pre konkrétnu trestnú vec. Pokiaľ ide o súkromnoprávny vzťah, je potrebné totiž trvať na tom, aby na ochranu svojich majetkových záujmov dbali predovšetkým samotní účastníci takéhoto vzťahu. Od týchto účastníkov je nutné požadovať, aby postupovali obozretne a aby dodržali aspoň elementárne zásady opatrnosti, obzvlášť ak sú pre to ľahko dosiahnuteľné prostriedky. V danom prípade však nemožno hovoriť o akejkoľvek opatrnosti. Poškodená spoločnosť poskytuje úvery bez akéhokoľvek preverenia, či vôbec osoba, ktorej úver poskytuje, existuje, resp. len s minimálnym overením keď jej zamestnanci telefonicky na telefónnom čísle od obvineného overili, či je pravda, čo im tento uviedol, hoci na vyvrátenie tvrdení obvineného by stačilo napr. cez verejne dostupný obchodný register zistiť, či taká firma existuje.

Za situácie, keď poškodený sám svojou zjavnou neopatrnosťou, ktorej sa mohol ľahko vyvarovať, pristúpil k neistej finančnej dispozícii a vynaložil finančné prostriedky, potom sa s dôsledkami tejto neistoty musí vysporiadať taktiež sám, a to za použitia prostriedkov súkromného práva. Z hľadiska princípov, na ktorých je založený demokratický štát je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka

súkromnoprávneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná miera opatrnosti druhého účastníka pri ochrane vlastných práv a majetkových záujmov. Trestným postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov.

Trestné právo je prostriedkom *ultima ratio* (ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť), čo sa podľa právnej teórie, ako aj súdnej praxe chápe aj ako zásada pomocnej úlohy trestnej represie (zásada subsidiarity), podľa ktorej má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti (prostriedky ostatných právnych odvetví) nie sú dostatočné. Prostriedkom *ultima ratio* musia byť v oblasti aplikácie a interpretácie trestného práva akcentované právne princípy, ktoré primárne súvisia s posudzovaním trestnosti činu. Nemožno poskytnúť ochranu trestnoprávnymi prostriedkami tomu, kto sám vôbec nedbá o ochranu svojich práv a nevykoná aspoň minimálne opatrenia k tomu, aby nedošlo k podvodnému konaniu zo strany iného subjektu.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam som dospel k záveru, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu v zmysle § 222 ods. 1 Tr. zák. a ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a to práve z vyššie uvedených dôvodov. Poškodená spoločnosť má právo sa domáhať náhrady spôsobenej škody, avšak len prostriedkami súkromnoprávnej ochrany, teda v rámci občianskeho súdneho konania.

Preto som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Matúš Sarvaš
prokurátor